

τά τε παλαιά και τὰ νεώτερα περίπου ἔθνη τὴν 25 Δεκεμβρίου ἐώρταζον εἰς τιμὴν τοῦ Ἡλίου. Αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἡ Χριστιανικὴ ἐκκλησία ἀφιέρωσε εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Ἰησοῦ. Ν. Π. Θ.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'.—ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. ΙΘ'.

Τὰ φύλλα ἐν τῷ φθινοπώρῳ.

Κατὰ τὸ φθινοπώρον ἐν ψυχροῖς κλίμασι τὰ φύλλα πίπτουσιν. Ὑπάρχουσι δένδρα τινὰ τὰ ὅποια ἔχουσι φύλλα ἐπ' αὐτῶν διαρκῶς· ταῦτα καλοῦνται ἀειθαλῆ. Ἐν λίαν θερμοῖς κλίμασι τὰ δένδρα καὶ οἱ θάμνοι θάλλουσι καθ' ὅλον τὸ ἔτος· δὲν ἔχουσιν ἰδιαιτέρον χρόνον καθ' ὃν φθίνουσι· πολλὰ δὲ διαμένουσιν ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Ἐκεῖνα τὰ ὅποια μένουσι τοσοῦτον χρόνον γίνονται μεγάλα.

Ἐὰν δένδρον τι ἢ θάμνος, τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα ἔπεσαν τὸ φθινοπώρον ἐν ψυχρῷ κλίματι, ἀναφυῶσιν ἐν θερμῷ κλίματι, θέλουσι διατηρήσει τὰ φύλλα των καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Ἐν τοῖς μεσημβρινοῖς τόποις τῆς Εὐρώπης αἱ κυδωνεαὶ εἰσὶν ἀειθαλεῖς.

Πρὶν ἢ τὰ φύλλα πέσωσι, πολλὰ τούτων, ὡς γινώσκετε, ἔχουσιν ὠραιότατα χρώματα. Ἡ ποικιλία τῶν χρωμάτων, τὰ ὅποια βλέπετε ἐν διαφόροις δένδροις, εἶνε λίαν εὐάρεστος τὴν θέαν. Τινὰ δένδρα ἀλλάσσουσι τὰ φύλλα των πρότερον τῶν ἄλλων, καὶ τινὰ ἀλλάσσουσι ταῦτα ἐν μέρει. Οὕτω βλέπομεν τὸ πράσινον μεμιγμένον μετὰ τοῦ ἐρυθροῦ, κιτρίνου καὶ ἐτέρων χρωμάτων. Πολλὰκις ἐθαύμασα ἐν μόνον δένδρον κείμενον μόνον ὅταν ἔχει ἀλλάξει ἐν μέρει τὰ φύλλα του. Ὁ σφένδαμνος ἰδίᾳ εἶνε ὠραίος. Ἡ κορυφή ἀλλάσσει πρώτη. Πολλὰκις βλέπομεν τὴν κορυφὴν τοῦ ἐρυθρᾶν, εἴτα δὲ τὸ ἐρυθρὸν ἀναμίγνυται μετὰ τοῦ πρασίνου ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἐν ἐτέροις τοῦ δένδρου μέρεσιν.

Ὅταν ὁ ἥλιος στίλβῃ λαμπρῶς πάντα τὰ διάφορα χρώματα τῶν φύλλων παρουσιάζουσι τὰ δάση εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ὥστανε ἦσαν πλήρη ἀνθέων. Φαίνονται ὥστανε ἦσαν τεράστιοι ἀνθοδέσμη ἐμπεφυτευμένοι ἐν τῷ ἐδάφει.

Τοιαύτη θέα εἶνε ἰδίᾳ λαμπρὰ, ὅταν ὁ ἥλιος εἶνε περὶ τὴν δύσιν. Τότε τὸ φῶς καὶ ἡ σκιὰ ποικίλλουσι τὴν σκηνήν. Ἐδῶ βλέπετε τὴν κορυφὴν ὑψηλοῦ δένδρου ἱσταμένην στιλπνὴν ἐν τῷ ἡλίῳ, ἐνῶ τὰ ἄλλα δένδρα τὰ πέριξ διατελοῦσιν ἐν σκιᾷ.

Ὅταν τὰ φύλλα λαμβάνουσι τὰ λαμπρὰ ταῦτα χρώματα εἶνε ἡ ἀρχὴ τοῦ θανάτου των· μετ' οὐ πολὺ πίπτουσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, καὶ παρακμάζουσι καὶ γίνονται μέρος τῆς γῆς. Εἰπέ τις, ὅτι τὰ ἄνθη εἶνε τὸ μειδίωμα τοῦ Θεοῦ. Οὕτω δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι ὁ Θεὸς μειδιᾷ ἐφ' ἡμῶν ἐν τῷ θνήσκοντι φύλλῳ, ὅταν τὸ καταστήσῃ τοιοῦτον ὡς ἐν ἄνθος.

Πῶς συμβαίνει, ὅτι τὰ διάφορα ταῦτα χρώματα γίνονται ἐν τοῖς φύλλοις, ἀγνοοῦμεν. Λέγεται, ὅτι ὁ πάγος τὰ παράγει, ἀλλ' οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ πῶς

γίνεται τοῦτο. Δὲν εἶνε δὲ βέβαιον, ὅτι ὁ πάγος τὰ παράγει μόνον, διότι ἡ μεταβολὴ ἐνίοτε γίνεται πρὶν ἢ ὁ πάγος φανῇ. Δὲν ἐννοοῦμεν πῶς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο παράγεται, ὡς δὲν γινώσκομεν τὸ πῶς τὰ διάφορα χρώματα τῶν ἀνθέων γίνονται.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἐκ τινος ἄρθρου τοῦ διασήμου δημοσιολόγου καὶ φίλου τῆς εἰρήνης Λέοντος Αἰβὶ ἀποσπῶμεν τὰς ἐξῆς περικοπὰς.

«Τὸ δανείζεσθαι χρήματα πρὸς ἐπιχείρησιν πολέμου εἶναι πειρασμὸς εἰς τὸν ὅποιον εὐκόλως τὰ ἔθνη δὲν δύνανται νὰ ἀντιστῶσιν ἐν τῷ ἐνεστῶτι χρόνῳ. Ἡ δημοσία πίστις εἶναι ὀλέθριον δῶρον τῶν νεωτέρων χρόνων. Αἱ παλαιαὶ κυβερνήσεις ἔπρεπε νὰ μετρώσι τὴν φιλοδοξίαν αὐτῶν πρὸς τὰ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν χρήματα. Ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Καῖσαρ, Κάρολος Ε'. Ἐρρίκος ὁ Δ', καὶ οἱ τζάροι τῆς Ρωσίας, συνήθροζον μεγάλα ποσὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιχειρήσεως πολέμου, διότι δὲν ἐδίδοντο χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πίστεως τοῦ κράτους· ἀλλ' ἀφοῦ τὰ ἔθνη ἔμαθον νὰ ἐνεχυριάζωσι τοὺς πόρους τοῦ κράτους ἐπ' ἀορίστῳ χρόνῳ καὶ νὰ νομιματοποιῶσιν, ἵνα εἰπώμεν οὕτω, οὐ μόνον τὸν κεκρυμμένον τοῦ κράτους πλούτον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἴδιον αὐτῶν χαρακτήρα καὶ καλὴν πίστιν, δὲν ὑπάρχει ἐμπόδιον, οὐδὲ οἰκονομικὴ δυσκολία, εἰς κράτος τι, ἔχον ὀλίγην τινὰ ὑπόληψιν πλούτου χρηματικοῦ, δυνάμεως καὶ τιμιότητος, πρὸς ἐπιχείρησιν πολέμου φέροντος ὡς συνέπειαν ὑποχρεώσεις, τοσοῦτον μεγάλας καὶ δυσαναλόγους, εἴτε πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς ἐπιχειρήσεως, εἴτε πρὸς τοὺς πόρους τοῦ κράτους. Διὰ τὸ νέον δὲ τοῦτο καὶ ἀτυχὲς προνόμιον μόνος ὁ λαὸς ὑποφέρει.

Τὸ ἐθνικὸν χρέος τῆς Ἀγγλίας ἠῤῥησε κατὰ παράδοξον τρόπον. Ἐν ἔτει 1691, κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς βασιλείας τοῦ Γουλιέλμου καὶ τῆς Μαρίας, τὸ χρέος ἀνῆρχετο εἰς τὸ συγκριτικῶς μικρὸν ποσὸν 3, 130,000 λιρῶν. Γουλιέλμος ὁ Γ' προσέθηκεν εἰς τοῦτο ὀλίγον, καὶ κατὰ τὴν εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀνοδὸν τῆς βασιλείας Ἀννης ἐν ἔτει 1702, τὸ χρέος ἦτο 12, 767,000 λιρῶν. Κατὰ τὴν βασιλείαν αὐτῆς, ὁ Ἰσπανικὸς περὶ διαδοχῆς πόλεμος συνέβη, καὶ κατὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασιν τοῦ Γεωργίου Α', τὸ 1714 τὸ χρέος ἠῤῥησεν εἰς 36,175,000 λίρας. Εὐρωπαϊκαὶ περιπλοκαὶ ἐξηκολούθουν κατὰ τὴν βασιλείαν τῶν Γεωργίων, καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀνοδου τοῦ Γεωργίου Γ' τὸ χρέος ἠῤῥησεν εἰς 102,814,000 λίρας. Κατὰ τὸ τέλος τῆς ΙΗ'. ἐκατονταετιριδος, ἡ Γαλλικὴ ἐπανάστασις ὡς σεισμὸς, ἔσεισεν, ἐκ βάθρων τὴν πολιτικὴν τῆς Εὐρώπης, καὶ κατὰ τὸ 1820, κατὰ τὴν ἀνάβασιν Γεωργίου Δ', τὸ ἐθνικὸν χρέος τῆς Ἀγγλίας ἔφθασεν εἰς τὸ ὑπέρογκον ποσὸν 834,900,000 λιρῶν. Ἐκ τοῦ χρόνου ἐκείνου τὸ κεφάλαιον τοῦ ἔθν. χρέους ἠλαττώθη. Κατὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασιν τῆς βασιλείας Βικτωρίας, τὸ 1837, τὸ χρέος ἀνῆρχετο